

Sis hores per anar de Barcelona a Puigcerdà

Seria fantàstic que tots els polítics i opinadors que creuen que ja n'hi ha prou de discutir de qüestions identitàries i que del que s'ha de parlar és dels problemes que veritablement interessen la gent poguessin parlar amb els passatgers del tren que, divendres passat, va trigar sis hores a fer el trajecte Barcelona-Puigcerdà. Sis hores per fer 155 quilòmetres.

Que parlessin amb aquests passatgers i els altres passatgers que fa dècades que suporten, perquè no tenen alternatives, la falta d'inversió estatal que envia gent a cabassos als braços del cotxe i del bus. Que els expliquessin que la promoció dels desplaçaments en tren, el respecte per la gent que viu en territoris allunyats de l'àrea metropolitana, la seva dinamització econòmica i la lluita contra el canvi climàtic són una prioritat dels seus departaments.

ANTONI BASSAS

El deute històric de l'Estat amb Catalunya en matèria d'infraestructures és tan gran que només s'explica per raons identitàries. Ells, a connectar Madrid en alta velocitat amb un desplegament faraònic com no s'ha permès cap país de la Unió Europea i amb un resultat ruïnós. Titular de la setmana passada: Alacant i Burgos quedaran connectades en alta velocitat en 4 hores i 35 minuts al gener. Per fi! Era la connexió que tothom estava esperant.

Si Espanya fos el país més descentralitzat del món, ningú toleraria que la connexió entre Barcelona i una capital al cor del Pirineu tingués una velocitat tan poc comercial i estigués sotmesa a tota mena d'incerteses com la de divendres passat. I encara hi volien fer uns Jocs Olímpics. Sí, sisplau, parlem de les coses que veritablement interessen la gent.